

Pastisseria RAGA Major, 105 - Tel. 72 03 53 ULLDECONA	BAR EL REBOST VICENT FERNANDEZ Carrer Calvari, 57 - ULLDECONA	Video - Foto MILLAN EUROCRHOM - Laboratorio Fotográfico Distribuidor Vídeos JVC Avda. Ramón Salomón, 19 - Tel. 72 03 63
Mútua General de Seguros AGENCIA LABERNIA Assessorament - Tramitacions - Assegurances - Viajes Major, 108 - Tel. 72 00 81 - ULLDECONA	Auto - Escola PITARCH Plaça Sales i Ferré, 15 - Telèfon 720717 ULLDECONA (Tarragona)	<i>Rafel Ferré</i> Radio C/. Sant Antoni, 38 - Tel. 72 01 08 ULLDECONA
FUSTERIA ECo. LAVEGA Carrer Sant Lluc, 29 - Tel. 720223 ULLDECONA	<i>Can Felicit</i> MARQUINA - IL GIARDINO - PIEROTTO - NINIS C/. Major, 60 - Tel. 72 08 38 ULLDECONA	SEPTA LLIBRERIA - PAPERERIA ULLDECONA
MENSI - BAR Servicio de Bocadillos Hamburguesas, Tapas Variadas Wifredo, 6 - ULLDECONA	JMS ELECTRONICA joan miquel subirats castell tel. major n. 153 tel. 72 06 38 - ulldecona	Espumosos SANS BEBIDAS Y REFRESCOS Entenza, 30 - Tel. 72 03 40 - ULLDECONA
LLIBRERIA PASALAMAR Sant Antoni, 13 - ULLDECONA	Rellotgeria ITARTE ULLDECONA	Carnisseria BEL - QUEROL C/. Major, 160 - Tel. 72 04 64 ULLDECONA
Construcciones TOSTAO ULLDECONA	Motos - Ciclos VIDAL Motos - Bicycles - Motocultores MOVICAM y Motosierras TRONK Clavé, 37 - Tel. 72 05 23 - ULLDECONA	Ferreteria GRAU Llistes de Noces - Electrodomèstics SUPER - SER Pintures TITAN-LUX. Distribuidor Oficial BOSCH Major, 104 - Tel. 72 01 89 - ULLDECONA

"PETONS A GO-GO"

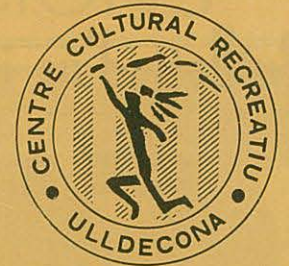
C.C.R.

CARRER MAJOR, 147, 1er. TELÈFON 72 03 37

ULLDECONA, MAIG/JUNY 1986 NÚM. 24

BUTLLETÍ D'ÚS INTERN

Editat amb la col.laboració de la Diputació de Tarragona

Fundat l'Any 1.947

LLIURAMENT DE PREMIS DEL XV.è CONCURS LITERARI

SECCIÓ DE TEATRE

Quan aquest butlletí arribi a les vostres mans, ja estaran en marxa les Primeres Jornades Culturals de Primavera, dins del XIè Pla d'Acció Cultural de l'Associació de Personal de la Caixa de Pensions i que compta amb la col·laboració de les Entitats locals. El Centre Cultural ha organitzat per al dissabte 7 de juny, a les 10,30 nit i al Teatre Municipal, la representació de l'obra original de Jaime Salom "Viaje en un trapecio" a càrrec del conegut grup del Centre Dramàtic Talia de Lleida. La Caixa subvenciona el 70% de les Jornades i el 30% restant corre a càrrec de les entitats col·laboradores.

El passat dissabte 26 d'abril i al Centre Obrer de La Sénia, vam estrenar l'obra original de Martí Camprubí i Puigmeró "Petons a go-go" amb motiu de les Ires. Jornades de Teatre que s'han organitzat en aquest poble veí. Per al proper dia 14 de juny, representarem aquesta obra a Sant Jaume d'Enveja, que també organitzen unes Jornades de Teatre. I, atenció per al dia 21 de juny, dissabte, estrenarem aquí a Ulldecona, al Teatre Municipal l'obra "Petons a go-go".

No hi falteu, ¡Us esperem!

Com sempre, els socis del C.C.R. previa exhibició del carnet tindran ENTRADA LLIURE.

"PETONS A GO-GO"

COSTUMS I TRADICIONS

Lliurament de premis del XVe Concurs Literari

El dia 27 d'abril es va fer a la Sala d'Actes de l'Ajuntament, el lliurament de premis del XVe Concurs Literari. El jurat que en aquesta ocasió estava format per: Marisa Brusca, Francesc Itarte, Javier Martínez, Juan-R. Barrera, Lluís Masip, Jesús Minguet, Mª Lluïsa Morelló, Josep V. Roig i Camil Canet, va determinar en reunió feta el dia 23, que els guanyadors de les diferents categories fossin les persones següents:

CATEGORIA (A)

3er. i 4rt. Curs d'E.G.B.

amb el tema "La pilota que no volia jugar"

1er. premi: Carlos Pérez Folch
2on. " Mª Piedad Martín Borrás
3er. " Mireia Reverté Antolí
Accèssit: Eva Agasa Balagué

CATEGORIA (B)

5è i 6è Curs d'E.G.B.

amb el tema "La capsa de les sorpreses"

1er. premi: Montserrat Martín Fernández
2on. " Feliu Mollá Martí
3er. " Mª Carme Vericat Querol
Accèssit: Sílvia Labernia Castell

Recuperació de la Categoria «D»

Enguany, tal com indicàvem en el Butlletí anterior, s'ha recuperat la Categoria "D" del Concurs Literari que és per a majors de 14 anys.

L'afluència de participants fou prou nombrosa, això indica que està viu l'esperit cultural de la nostra terra. Podem constatar que segons el jurat la qualitat literària dels treballs fou d'un bon nivell tant de fons com de forma i estil. El reflex directe és el premi lliurat, però el caliu literari no solament és el premi indicat, sinó també el nombre i qualitat de tots aquells que sota l'anonimat van contribuir a la renaixença de la categoria indicada, cosa que l'organització del C.C.R. agraeix profundament i estimula a què l'any proper sigui encara més el nombre de participants, fent així cultura i poble.

El primer premi del XV Concurs Literari del C.C.R. fou per a Joaquina Nolla de l'Hospitalet de l'Infant que durant la seva breu estada ens manifestà que recolzava la iniciativa del C.C.R. de fomentar els concursos literaris no solament per a nens sinó també per a la gent que com ella sentia la necessitat de comunicació de sentiments i vivències, algunes vegades personals i altres referents a persones unides per una amistat sincera.

Lliurament de premis del XVe Concurs Literari

CATEGORIA (C)

7è i 8è Curs d'E.G.B.

amb el tema "A la vora el foc"

1er. premi: Laia Beltrán Querol
2on. " Raquel Cabús Grangé
3er. " Joan Josep Fonollosa Marín
Accèssit: Joan Josep Matamoros Sorlí

CATEGORIA (D)

de 15 anys endavant

amb el tema "Mirant per la finestra"

Guanyadora: Joaquina Nolla de l'Hospitalet de l'Infant

Volem fer arribar el nostre agraïment a tots els participants, als membres del jurat, a l'Ajuntament, als Serveis Territorials de Cultura de la Generalitat a Tortosa, a la Caixa d'Estalvis Provincial i Caixa Rural d'Ulldecona i a la Caixa d'Estalvis de Catalunya d'Alcanar, pel seu ajut i col·laboració.

Ens digué també, que com habitualment sol passar, no es fa mai referència a la persona que d'una manera anònima i esforçada, ajuda a què es plasme en forma literària aquest neguit que quasi tothom portem dins. Així ella, agraeix directament al seu marit, l'encoratjament i suport que li dóna dia a dia, per mantenir la il·lusió de la comunicació escrita, tan difícil moltes vegades de transparentar les idees personals i sobretot, els sentiments més profunds de l'individu com a persona.

Butlletí d'ús intern

C. C. R.

DIRECTOR:

Gabriel Roig i Querol

CONSELL DE REDACCIÓ:

Mª Carme Estellé i Ortí
Pietat Guarch i Roig
Càndida Mª Minguet i Itarte
Pilar Miralles i Raga
Joan J. Roca i Labernia
Isabel Sorlí i Torres
Pedro Vidal i Tabueña

ATENCIÓ SOCIS:

Per al proper dissabte dia 14 de juny, a les 6 de la tarda, al Teatre Municipal, es farà un Gran Festival Infantil amb l'actuació del gran pallaso ENRICO. L'entrada serà lliure per a tothom, socis i no socis.

El dia 23 de juny, amb motiu dels Focs de Sant Joan, tindrem Coca i Moscatell gratuït per a tots.

Ja hem rebut les 50.000'ptes. de subvenció de la Generalitat de Catalunya, per les III Jornades de Teatre d'Aficionados.

NOTA:

El Consell de Redacció agraeix totes les col·laboracions però es reserva el dret de la seva publicació.

El Butlletí d'ús intern C.C.R., no es fa responsable de les publicacions que no vagin signades pel Consell de Redacció. L'exclusiva responsabilitat del text publicat ve identificat per la seva firma.

PRIMER PREMI CATEGORIA «D»

Tema: MIRANT PER LA FINESTRA

Títol: TREN DE TORNADA

Em sentia cansada, terriblement cansada, cos pesat, sentits embotits, i una angoixa roent a la gola que no em deixava plorar. El cor em batejava amb força, havia hagut de córrer per arribar a temps a l'estació. Just arribar i el tren es posà en marxa; ni temps per agafar el bitllet. Per sort el camí des del cementiri fins allí era curt i em sabia una dreuera que hem permeté arribar a l'hora.

Recordo que fou precisament ell, en Lluís, qui me l'ensenyà feia anys, quan plegats sortíem de l'escola i passàvem pel camp de l'oncle Pere a fi que ens donés prunes.

No m'ho podia treure del cap; havia estat una tarda terrible; la darrera tarda que en Lluís formaria part de la meua vida per passar a ser un record punyent i cru que em deixava, aleshores, sense il·lusions.

M'havia assegut prop de la finestra i davant per davant hi tenia una senyora, que em semblà molt gran, amb una cistella on s'hi podien veure dos pollastres, cresta vermella, que lluitaven per alliberar-se.

Em va somriure. No la coneixia però em va somriure i m'explicà que duia els pollastres per a la seva filla, que havia tingut un menut i calia fer-li bon brou per alletar millor a l'infant.

Seguí parlant-me però no recordo de què.

Els meus pensaments partiren lluny d'allí. Se n'anaren al cementiri amb en Lluís, a la seva tomba, i l'angoixa seguia roent dintre meu i no em deixava parlar, ni plorar. Volia cridar però la cremor fonia els intents de qualsevol so aparent. Vaig girar la mirada vers la finestra. El dia començava a declinar, però éra una escandalosa tarda d'estiu i el sol brillava encara amb certa força. Sé que, inconscientment, volia descobrir alguna cosa diferent rera els vidres, una esperança, una insinuació, ni que fos lleugera, de que tot allò que havia viscut no era cert.

Que ell seguia viu, a casa seva, alegre, com sempre, divertit i animós com el que més; però no veia res especial, sols la monotonia del paisatge trencada pel ronroneig del tren. Fora no hi havia res meravellós, no passava res d'especial. Fora tot era vida i aquesta veritat em feria.

Joaquima Nolla. 1er. Premi Categoria D

Els ratjos del sol queien com una benedicció sobre els camps en aquella hora de la tarda; uns pagesos trevallaven la terra amb desgana i els seus cops d'aixada els sentia retrunyir al meu cervell. Els arbres eren plens de fruita.

Parada sobtada i de nou la marxa.

Una mare deia adéu al fill soldat mentre s'eixugava les llàgrimes. Un vellet, recolzat en un bastó, caminava pausadament vora la via; i el tren seguia el seu camí sense esperar aquell viatjant sofocat que havia arribat tard a l'estació. Al passeig, una parella parlava d'amor i uns nens jugaven a bales.

De tant en tant, la veu de la senyora dels pollastres m'arribava intermitent, com una música llunyana, que no podia entendre. Li deia que sí amb el cap, d'esma, tot mirant, com la tarda s'anava fonent.

De nou s'aturà el tren i des de l'andana una nena em feu una ganyota i es quedà tan feliç. Al seu costat, la mare xerrava, com una cotorra, amb una altra dona. Un nen de mirada dolça em somrigué. Unes noies, carregades de llibres baixaren del tren tot comentant la jornada.

Jo, palplantada rera el vidre esperava allò que sabia no havia de succeir. Esperava que aquell viatge de tornada fos com tants d'altres, gents diferent, i que, en arribar, en Lluís em truqués per telèfon per recordar-me quelcom que havia oblidat. Sempre havia estat així, alguna cosa quedava allà, junt a ell, perquè jo n'era una despistada i ell, tot sovint, me'n feia mofa. I sentia el seu esclat de vida i la seva presència i ell ja no hi era i rera el vidre el sol s'amagava en l'horitzó vermellós com una fruita madura i el cel s'amorosia amb la claror del capvespre.

Allà, al fons, començaven a esbrinar-se els blocs de pisos de la ciutat. A ell mai li havia agradat viure-hi. Deia que s'hi sentia com un ocell engabiats, que li mancava llibertat. Per això va restar al poble, prop dels seus camps, que tant estimava.

La visió se'm feia ara macabra. Els pisos em recordaven els nínxols del cementiri i em sentia petita i insignificant davant aquella baluerna.

Vaig adonar-me'n de que la senyora dels pollastres ja no hi era. Pobra dona, ni me n'havia acomiadat!.

L'andana era plena de gom a gom. Gent que pujava i baixava del tren, presses, neguits, alegries, tristeses...

Em va costar aixecar-me del seient. Semblava com si m'hi hagués endinsat i formés part d'ell, però em calia fer-ho. No podia restar allí, havia d'afrontar la realitat i seguir

vivint. Calia fer un gran esforç i perdre's com un esperit més dins la voràgine de la vida.

Les cames em vam dur fins a l'andana, allí, barrejada, perduda entre la gent, vaig comprendre que la mort formava part de nosaltres, però que no sols em costava acceptar-ho, sinó que no volia, i em vaig veure sentada rera la finestra d'aquell vagó de tercera amb ells ulls fets, mirant la gent, mirant el rebombori, mirant la vida, com si fos una ànima en pena, incapaç de seguir lluitant.

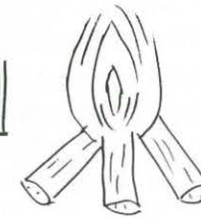
Una part de mi restà molt de temps rera aquella finestra, anant i venint del poble a la ciutat, del cementiri a l'estació, fins que, un dia de tardor, el temps arribà a esborrar aquella imatge i em deixà somriure novament, mentre, guardava molt al fons del meu cor, com un tresor, el record de l'ésser estimat.

Pseudònim: MIREIA

PRIMER PREMI CATEGORIA «C»

Títol:

A LA VORA DEL
FOC

Era una freda nit de desembre i jo que devia rondar els 6 o 7 anys, estava asseguda, davant la llar de foc, a una petita estora junt amb la meua àvia. Mentre jo contemplava el foc, ella em contava contes de princeses maques, amb vestits llargs i blancs... mentre jo m'imaginava una d'elles. Llavors l'àvia quan em veia amb una carona d'adormida parava de contar el conte i em mirava amb un somriure de ternesa. Després m'acariciava els cabells i hem deia -"Vinga, a dormir que demà no t'aixecaras" i jo llavor amb una mirada, una mica suplicant li volia dir - "Vinga àvia boniqueta deixam estar una estoneta". I com tots em estat petits, sabem prou bé que les àvies mai neguen res.

Bé, després d'alguns rodolins com "Demà no hi haurà Déu al món que et desperti" i "Gitat que el coco vindrà i et menjara" em va contar un conte que ja no tractava de princeses si no del foc: Jo, em vaig quedar estranyada perquè l'àvia sempre m'he els contava de princeses i castells els contes. Però, aquella nit em va dir que ja era una fadrina que em contaria coses del foc en forma de conte. I m'hen va explicar de coses!

Laia Beltràn. 1er. Premi Categoria C

Em va dir que el foc a l'hiver servia per a calentar, també per rostir menjar: car, cartxofes, peix..., que feia molts segles els indis nort-americans ho feien servir de llenguatge per comunicar-se i tantes coses hem va contar que ja ni m'hen recordo. Perquè jo, mirant el foc mirant unes flames grans, calentes i lluentes em va anar agafant el cuquet de la són per què si no ho sabieu quan esteu davant el foc aquella calentoreta... Si voleu us diré una cosa que provara el que dic, la meua àvia s'hi va adormir al balancí. I ella que deia que tenia defenses contra el cuquet de la són!.

El que m'agradava a mí d'aquestes nits era l'harmonia dels contes de l'avia amb les flamades lluentes del foc. I... adormir-se al costat d'un bon foc val la pena ús ho dic jo que m'he adormit.

COSTUMS I TRADICIONS

PRIMER PREMI CATEGORIA «B»

Títol:

La caja de las sorpresas

Montse Martín. 1er. Premi Categoria B

Un día cuando quería ir en casa mi amiga, al abrir la puerta de la calle, encontré frente a la puerta un enorme paquete, envuelto en papel de regalo, yo quedé extrañada pensando quien era el que me lo regalaba.

-¡Mamá, mamá! mira lo que me han regalado.

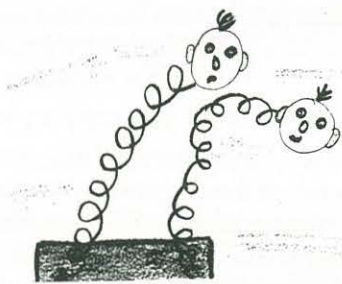
-¡Hija, quién te ha regalado un regalo tan grande?.

-Mamá, no sé quien me lo ha regalado, lo he encontrado frente la puerta de la calle ¡pero eso me da igual yo voy a abrirlo!

¡No, cómo se te ocurre abrir un paquete que no sabes si es para tí. ¡I no sabemos quién te lo regala ¡y si es un desconocido?

-Pero mamá un desconocido no regala nada.

-Bueno lo pondré en el armario y hasta que sepamos quién te lo regala no lo toques.

Pasó un día, dos, tres y al final cuatro días, al día siguiente aproveché cuando mamá salió de compras para abrir el regalo, desenvolví el paquete y bajo el papel de regalo se encontraba una enorme caja.

-¡Qué caja tan grande! ¿qué podrá haber dentro? -me preguntaba yo misma. Pensé, pensé y al final dije: ¡Voy a abrirla, porque tengo ganas de saber que contiene esta caja. Justo al mismo tiempo que abrí la tapadera de la caja, salieron unos horripilantes muñecos, tenían unos ojos, unas orejas y una nariz muy grandes y una boca muy pequeña, estaban calvos, solo cuatro mechitas de pelo cubrían sus cabezas. Salieron tan rápidos que me dieron un susto terrible porque bajo sus cabezas había un largo espiral que al levantar la tapadera no tardó en elevarse.

Mamá vino y se lo conté todo y desde aquel día guardo sin saber quién me la regaló, la bonita caja de las sorpresas.

COSTUMS I TRADICIONS

PRIMER PREMI CATEGORIA «A»

Títol:

LA PILOTA QUE NO VOLIA JUGAR

Era una vegada quatre germans que tenien una pilota que no tenia ganas de jugar. Els quatre germans estaven desesperats. Aquella pilota era gran i bonica pero no era com les altres pilotes, aquella pilota no era rodona era una mica asplanada per dalt i per baix igual que la Terra.

Als quatre germans els agradava molt jugar amb la pilota. El més petit que era al que li agradava més l'agafava pero la pilota se li escapolia. El germà gran va decidir comprar-se per ell sol una pilota com totes les altres.

Un dia els germans més petits, el Joan, Miquel i l'Anna van decidir agafar la pilota. L'Anna la va trovar dins la galleda de la bassura,

Carlos Pérez Folch. 1er. Premi Categoria A

en Miquel la va trovar a la nevera tota congelada, i el Joan la va poder agafar. Els tres germans van puguer aconseguir que jugues a futbol amb ells.

L'amic d'en Joan va xutar massa fort i la pilota va sortir fora del pati, la pilota va exclamar: que hos pensaveu que jo jugaria amb vosaltres? Esteu arreglats.

La pilota va anar votan per tot el poble i va anar a parar dins d'una jugueteria. Un home quan la va veure la va comprar. La pilota li va regalar al seu fill. La pilota quan va veure aquell nen tan ruin i maleducat va decidir anar amb els seus amos per sempre mes, jugant.

FI.

ELS TREBALLS PUBLICATS NO HAN ESTAT RECTIFICATS I ENS LIMITEM A COPIAR L'ORIGINAL

Montsià, vell sentinella

Pare, per què no vol esbrinar la flor primera dessora d'un sol que mou l'adormida primavera?

Els camins omplen de verd les catifes de la terra i veuen el riu que es perd d'aquí dalt de la cimera.

Hem pujat portant el son d'aquella darrera estrella que es queda sola en el cel esguardant el sol que es lleva.

L'Ebre al capdavall s'acomia de la terra i mort estimant la mar ple de silenci i dolcesa.

Montsià, vell sentinella amb somnis de mariner qui t'haurà vestit de blau a les portes de l'hivern!

Qui et mirarà com jo en melangiosos moments, en llargues tardes d'estiu i en matinades de fred.

Ara restes impassible sempre recostat i ferm amb la força de ser lliure i de feure entorn del verd.

JOSEP

Déu

Si no hagués Déu, jo el crearia. Perquè sense Ell... jo, que faria?

Si no hagués Déu, jo el pintaria. Perquè sense Ell... jo, a qui estimaria?

Si no hagués Déu jo l'inventaria. Perquè sense Ell... jo sola, estaria!

Si no hagués Déu, la vida seria, un gran desert i jo, d'enyor moriria

CARMEN SALOMON

MAPFRE

Grup Assegurador

MAPFRE MUTUALITAT ASSEGURANÇA
MAPFRE VIDA, S.A.
MAPFRE INDUSTRIAL
MAPFRE ACCIDENTS TREBALL

Delegat a Ulldecona: PERE SANS i ARASA
Sant Antoni, 28 - Telèfon 72 03 37

SERRA

INDUSTRIA GRAFICA.

PAPELERIA
Mayor, 91
Teléfono 72 00 24

TALLER
Montemolin, 15
Teléfono 72 03 11
ULLDECONA (Tarragona)

AVUI: LAIA, MONTSE i CARLOS

Guanyadors Categories C, B i A
del XVè. Concurs Literari

MONTSERRAT, LAIA I CARLOS

Avui en la nostra gent, hem volgut conèixer l'opinió dels guanyadors del Concurs de Redacció i per aquest motiu hem tingut una breu xerrada per tal de saber la seva opinió i les seves inquietuds.

En primer lloc em parlat amb Laia, guanyadora de la Categoria C, que actualment està en 7è. d'E.G.B., la qual ens ha dit que va ser a la classe on va tenir coneixement d'aquest concurs i com ella es va decidir a participar encara que s'ho va pensar una mica.

Laia, com et senties en entrar al lloc on vas participar?

Una mica nerviosa i preocupada. En veure el tema, en un principi no sabia que posar.

Al llarg de la conversa ens ha dit que li agrada escriure encara que normalment sols fa redaccions que li manen a classe. Alguna vegada escriu juntament amb la seva amiga.

La redacció que vas fer era alguna cosa viscuda per tu?

No, encara que quan estic amb la iaia a la vora de la xemeneia ella em conta coses de la guerra i de quan era menuda i anava a l'escola.

En segon lloc hem parlat amb Carlos, el guanyador de la Categoria A, que cursa 4rt. d'E.G.B. i que és la primera vegada que participa en un concurs literari, es va presentar perquè la seva mestra el va animar molt a què ho fes. Ens diu que li agrada escriure, que fa bé les redaccions i que a l'hora del concurs se sentia una mica nerviós. Es va quedar molt sorprès quan va saber el tema: "La pilota que no volia jugar".

Quins temes t'agraden per a fer redaccions?

M'agrada escriure sobre l'home primitiu, aventures,...

Què et va semblar quan et van dir que havies guanyat el primer premi?

No m'ho esperava perquè era la primera vegada que participava en un concurs.

Encara que té quatre germans ens diu que la història era totalment inventada i que a ell li agraden les pilotes que tenen ganes de jugar.

En tercer lloc hem parlat amb Montse, la guanyadora de la Categoria B, que cursa 6è. d'E.G.B. Ella ja havia participat habitualment en aquest concurs.

Per què vas participar?

Perquè m'agrada i si no guanyo és igual, l'important és participar.

En entrar al lloc del concurs estava nerviosa i cavil·losa, pensant en el tema, però en conèixe'l el va trovar fàcil i bonic de fer.

Et vas sentir satisfeta pel teu treball?

A mi m'agradava però pensava si li agradaria al jurat.

El seu treball va molt il·lustrat a pesar de què ens diu que no té massa gràcia per dibuixar. A l'hora d'escriure ho fa sobre temes suggerits.

Tots van coincidir en un punt; que estaven disposats a tornar a participar.

Des d'aquí els animen a què, en tot temps, segueixin escrivint.

El Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, va organitzar a Tortosa unes Jornades d'estudi sobre les àrees rurals: Cultura i Societat.

Ulldecona com a poble de 5.000 habitants es va veure representada per dues Entitats, el C.C.R. i La Passió.

L'acte inaugural fou a càrrec del Sr. Lluís Racionero, escriptor, reconegut arreu de Catalunya que va exposar les diferents classes de cultures que ens han influenciat en el món del Mediterrani.

L'inici de les Jornades fou a càrrec de l'Honorable Max Cahner, ex-Conseller de Cultura de la Generalitat de Catalunya, que va llegir la Ponència Marc de les Jornades.

La coordinació estava encapçalada pel Director General de Difusió Cultural, Albert Manent.

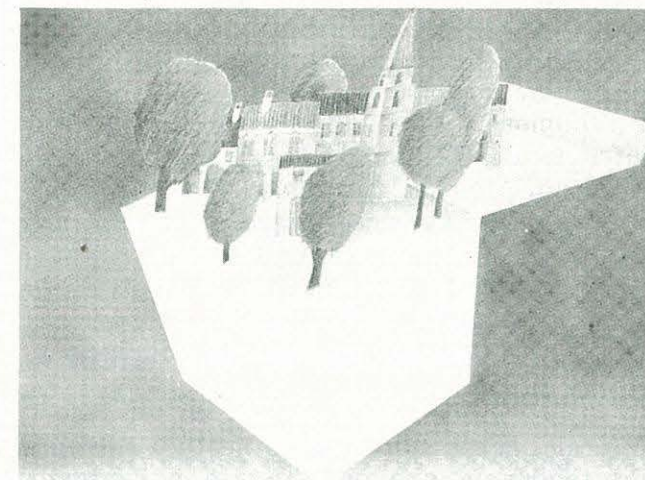
Els grups de treball eren els següents:

- 1.- L'acció i el consum cultural.
- 2.- La investigació i la creació.
- 3.- La defensa del patrimoni natural i cultural.
- 4.- Mitjans de comunicació.
- 5.- Els equipaments culturals.

Tots cinc eren interessants, però sols es va assistir al primer grup, l'acció i el consum cultural, per considerar que era el més ampli i el que incloïa aspectes més adients.

Es va desenvolupar en forma de ponències i van tractar fonamentalment, la problemàtica de la cultura rural i la marginació que aquest camp té enfront de la anomenada cultura urbana.

La majoria d'aspectes tractats, en les diferents ponències, posaven de manifest la manca d'infraestructura en l'àmbit rural i sobretot la necessitat d'una ordenació territorial, per poder assentar les bases d'una cultura arrelada en les comarques.

Jornades d'estudi sobre les àrees rurals

CULTURA I SOCIETAT

TORTOSA 16, 17, 18 MAIG 1986

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Presentades les ponències i comunicacions referides, es va treballar en els diferents aspectes que cadascuna posava de manifest, establint el corresponent debat amb les esmenes que cada congressista considerava oportunes. Els debats foren un corrent afectiu que dinamitzava els diàlegs dels ponents.

Les conclusions de cada grup, foren finalment aprovades en una sessió conjunta i lliurades al Conseller de Cultura de la Generalitat, Joaquim Ferrer, que va assistir a la cloenda el dia 18 de maig.

JUGOS-BOL

Avda. Salomón, 20
Tel. 720662

ULLDECONA

RESTAURANTE "BARBACOA"

- ZUMOS DE FRUTAS NATURALES
- CLUB DE BOLOS
- SALA DE REUNIONES
- SALON PARA BODAS Y BANQUETES
- RINCON DE JUEGOS

Local con aire acondicionado

Reunits els diferents representants de les diverses ponències i comunicacions, així com els participants de municipis i entitats dels pobles següents: Xerta, Paüls, El Pont de Vilomara, Reus, El Mas Roig, Federació d'ateneus de Catalunya, Les Planes d'Hostoles, El Morell, Alcover, Tarragona, Direcció General de Joventut, Tàrrrega, Bigues i Riells, Lliçà de Munt, Mora la Nova, El Pont de Suert, Ulldecona, etc. Després de la lectura dels textos presentats i dels debats corresponents han acordat redactar les següents conclusions.

Les àrees rurals no han de ser reserves culturals, aptes només per a l'estudi antropològic; tendència que es constata a l'actualitat degut, entre altres punts, a:

- La manca d'una ordenació del territori.
- La manca d'un projecte cultural global pel país, que serveixi de marc.

Fets aquets que originen avui un fort desequilibri entre les diferents àrees geogràfiques, amb una diversitat de problemàtiques que fan difícil establir pautes generals.

Tenint en compte les particularitats locals i comarcals de cada indret i els canvis constants que la societat provoca en el context cultural, a l'hora de trobar fórmules concretes d'actuació, proposem:

Aprofundir en el sentit, contingut i objectius dels propis calendaris locals d'activitats.

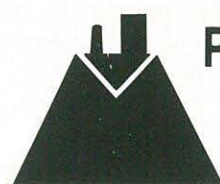
- Aconseguir, tot i el context de fort endeutament, la independència necessària per a la tasca de creació.
- Establir, amb la resta d'institucions i els organismes locals, les bases d'un "projecte ampli" que estimuli les persones a progressar tant des del punt de vista individual com col·lectius.
- Establir intercanvis entre tots aquells qui, al poble, a la comarca o al país, treballen en la dinamització social.
- Obrir-nos constantment als canvis que genera la realitat actual.
- Oferir noves activitats que facilitin l'emancipació personal o col·lectiva, el desenvolupament cultural, la formació permanent, l'intercomunicació humana, l'aprofitament formatiu del temps lliure, etc. enfront d'una cultura alienant i aliena.
- Prevenir i fomentar la interacció creadora i creativa entre cultura popular i cultura "erudita".

I de manera particular als ajuntaments, per evitar actuacions paternalistes i dirigistes, proposem que tinguin presents els següents criteris d'actuació cultural, realitzant activitats que:

- Garanteixin la participació activa dels veïns.
- Afavoreixin la sensibilitat cultural.
- Estimulin a "fer cultura".
- Tinguin en compte la qualitat.
- Tinguin un estil obert a tothom.

Cal especialment cercar fórmules de col·laboració comarcal i supracomarcal que dinamitzin l'acció cultural tot fent possible unes activitats que donades les dimensions dels nuclis rurals, són difícilment realitzables a nivell local.

S'ha de fer un esforç per redefinir el concepte de cultura popular com a aquella que ha generat en cada moment el poble i que continua renovant-se avui. Cal superar el cercle de la repetició d'unes activitats i d'uns esquemes i entrar en una espiral dinàmica en la que cada activitat obri portes a noves accions culturals.

PRODUCTES QUÍMICS

PERE VIDAL i TABUEÑA

Distribuidor de

Shell Agricultura

Abonaments químics

Matèries primes: Acetats, àcids, alcohols, cloruros, bicarbonats, aigua destil·lada, nitrats, sulfats, etc.

Tractaments d'aigües potables

Piscines: Hipoclorïds, clorhídrics, sulfat d'alúmina, desinfectants.

Desinfectants per granges

Plaça Bàscula, 6 Tel. 72 07 54 ULLDECONA

ELS DEURES DE L'ISLAM

Com totes les altres religions i normes de conducta de l'home, l'islam aglutina les obligacions dels practicants en una sèrie d'apartats que destriarem a continuació. Com a signe extern d'aquesta voluntat hem de dir que s'utilitza la pràctica de la circumsció, i que es celebra amb gran solemnitat, a tots els barons entre sis i nou anys.

El primer apartat és la professió de fe -manifestació pública de pertànyer a aquesta religió - i que s'ha de pronunciar almenys un cop a la vida.

El segon apartat és l'oració - que ha de ser pública i oficial -; s'ha de fer cinc vegades cada dia: a l'alba, al migdia, a la tarda, al capvespre i després de la posta de sol. El muezí la convoca del més amunt del minaret mitjançant unes paraules rituals que varien segons el moment o les sectes. Es pot resar en qualsevol lloc menys als cementiris i escorxadors; s'ha de fer al damunt d'una catifa especial, que sol tenir un ornament que sembla una mesquita, i mirant cap a la Meca. Els divendres a mig dia és obligat anar a la mesquita per resar. Per a fer-ho deu purificar-se mitjançant les ablucions que consisteixen en rentar-se la cara, les mans l'avantbraç i en passar-se la mà mullada pel cap abans de rentar-se els peus. Al desert es substitueix l'aigua per arena.

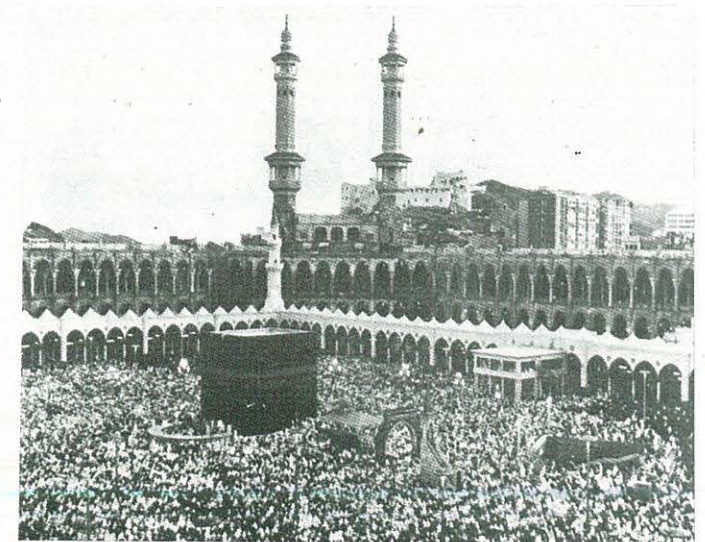
El tercer apartat és el dejuni - se celebra durant el mes de Ramadan, novè mes de l'any del calendari llunar que vol dir calor abrasador i commemora la fugida del profeta de la Meca a Medina -; és obligat a partir dels deu anys i ho han de fer tots els fidels que siguin capaços de suportar-ho. Consisteix en no menjar, ni fumar, ni perfumar-se, ni prendre medicines, ni fer l'amor durant el dia. Existeixen dispenses en cas de guerra, viatges, malalties, així com als vells, dides i persones que facin treballs pesats.

El quart apartat és la peregrinació a llocs sants almenys un cop a la vida. Es lliuren d'aquesta obligació els bojos, els esclaus, les dones fadrines i sense parents que les puguin acompanyar. Si algú té por de fer

el viatge o té dificultat per fer-lo pot buscar una altra persona que ho faci per ell i pagar-li totes les despeses. Una vegada arribat a la Meca es donen set tombs a la Kaaba i a cada tomb se l'estima, es visiten els santuaris de la ciutat, es beu aigua del pou Zem-Zem, se surt per la porta d'al - Safa, es corre set vegades entre els turons al - Safa i al - Marwah i després es va als llocs sants que són: la vall de Mina -on s'apedrega una espècie d'estela que representa el dimoni i després se sacrifica una cabra o un corder-; a la llanura de Arafah i a la localitat de Muzdalifah, per acabar es visita la tomba de Mahoma.

El cinquè apartat és l'almoïna -basat en què els béns d'aquests món són impurs i per tant per a disfrutar d'ells se n'han de tornar una part a Allah; un deu o un vint per cent i així ajudar els més pobres i malalts-.

El sisè apartat és la guerra santa - per tal d'expandir l'islam -. Els morts a la guerra són considerats màrtirs i tenen per això un lloc preferent al paradís; un paradís amb corrents d'aigua puríssima, rierols de llet, vi i mel; fruites de tota mena, catifes de brocat i juvenívols verges de mirada modesta, además de tota mena de plaers intel·lectuals i imaginatius, i el perdó de tots els pecats; encara que algunes sectes i mussulmans avançats i actuals considerin que aquestes descripcions paradisíques no són més que una sèrie de símbols.

Pelegrins a la Gran Mesquita de la Meca (J Allan Cash LTD)